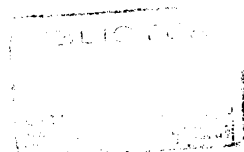

URZĄD PATENTOWY

6116 3100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25591.

Kl. 42 g, 21/05.

Ernst Bunzl
(Wiedeń, Austria).

Urządzenie do nagrywania płyt gramofonowych.

Zgłoszono 12 lutego 1936 r.

Udzielono 30 września 1937 r.

Pierwszeństwo: 14 lutego 1935 r. dla zastrz. 1—6; 17 września 1935 r. dla zastrz. 7—14 (Austria).

Nagrywanie płyt gramofonowych za pomocą znanych urządzeń może być dokonywane jedynie przez fachowca, ponieważ urządzenia te posiadają skomplikowaną budowę oraz nie nadają się do nagrywania płyt, umieszczanych na dowolnym gramofonie. Powodem tego jest osadzenie sworzni przewodniczego obu jego końcami we wspornikach odpowiednich wymiarów.

Wynalazek niniejszy omija tę wadę i umożliwia nagrywanie płyt przez osoby niefachowe. W tym celu śrubowy sworzni przewodniczy jest osadzony jedynie jednym końcem i połączony z puszką dzwinkową za pośrednictwem ramienia przegubowego oraz nakrętki.

Dalszym warunkiem nienagannego nagrywania płyty jest ułożenie tej płyty dokładnie w płaszczyźnie poziomej oraz zupełnie równomierne obracanie jej, to zna-

czy, iż należy zapobiec przesuwaniu się płyty po podstawie. Wynalazek czyni za-
dość temu warunkowi stosując oddzielną podkładkę względnie odpowiednie wykonanie podstawy.

Na rysunku uwidoczniono schematycznie przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia w perspektywie urządzenie do nagrywania płyt gramofonowych, fig. 2 — szczegół, fig. 3 — przykład osadzenia nagrywanej płyty, a fig. 4 — odmianę tego osadzenia.

Urządzenie według wynalazku składa się z dwudzielnego drażka 9, którego jeden koniec jest połączony z listwą 8. Do wolnego końca tej listwy przynitowany jest pasek 7 służący do połączenia listwy z ramieniem dzwinkowym 5. Koniec drażka 9 przeciwny listwie 8 jest zaopatrzony w nakrętkę 10 o kształcie litery U nakręconą

na sworzeń śrubowy 11. Przyciskanie nakrętki do gwintu śruby osiąga się przez wykonanie nakrętki z materiału sprężystego lub umieszczenie sprężyn na jej powierzchni wewnętrznej. Tylony koniec sworznia 11 jest osadzony w osłonie 12, nasuniętej na wałek gramofonu za pośrednictwem tulei 13 zaopatrzonej w rozcięcie. Sprężyna 14 przyciska tuleję 13 do wałka tak, iż przy obrocie tego wałka tuleja 13 obraca się i powoduje obracanie się sworznia 11 za pośrednictwem przekładni kół zębatach lub przekładni ślimakowej, umieszczonej w osłonie 12.

Płyta 3 nie opiera się bezpośrednio na podstawce 1, lecz na tarczy 2 umieszczonej pomiędzy płytą 3 a podstawką 1 (fig. 3). Tarcza 2 przylega do podstawki 1 dolną szorstką powierzchnią 2', podczas gdy na jej powierzchni górnej umieszczone są trzpienie 4, wchodzące w odpowiednie otwory płyty 3, tak iż płyta ta tworzy wraz z tarczą jedną całość. Tarcie pomiędzy tarczą 2 a podstawką 1 jest większe, niż nacisk igły, wytwarzającej rowki w płycie 3. Zamiast stosowania trzpieni 4 można zaopatrzyć górną powierzchnię tarczy 2 w szorstką powłokę. Powłoka ta pokrywa całą górną powierzchnię tarczy lub też składa się z pojedynczych odcinków o dowolnym kształcie albo pasków, umieszczonych w kierunku promieni tarczy lub jej stycznych, albo też pasków pierścieniowych. Można również stosować tarczę o gładkiej powierzchni górnej, a wykonać szorstką dolną powierzchnię płyty 3 lub też zaopatrzyć ją w trzpienie wchodzące w otwory tarczy 2. Połączenie tarczy z płytą może być dokonane za pomocą pierścienia lub małej tarczy, nasadzonej na płytę i zaopatrzonej w trzpienie, przechodzące poprzez płytę 3 i wsunięte w odpowiednie otwory lub wgłębienia tarczy 2 lub podstawki 1.

W razie wykonania według fig. 1 trzpienie 4 tarczy 2 są przeprowadzone przez otwory płyty 3. Wolny koniec 15 sprężyny

14 jest zagięty naokoło jednego z trzpieni 4, co ustala połączenie płyty 3 z tarczą 2.

Przed nagraniem umieszcza się płytę 3 na tarczy 2 a tarczę tę na podstawce 1. Następnie nasuwa się tuleję 13 wraz ze sworzniem 11 na wałek gramofonu i zamocowuje się tuleję za pomocą sprężyny 14. Listwę 8 łączy się za pomocą paska 7 z ramieniem 5, po czym nasuwa się nakrętkę 10 na sworzeń 11 i przyśrubowuje się drażek 9 do listwy 8.

Listwa 8 umożliwia stosowanie urządzenia niezależnie od kształtu i zakrzywienia ramienia 5. W razie wykonania według fig. 1 ramię to jest zagięte łukowo, podczas gdy fig. 2 uwidocznia ramię proste z elektryczną puszką dźwiękową 6.

Drażek 9 składa się z dwóch części połączonych ze sobą przegubowo, co umożliwia ustawianie sworznia 11 poziomo niezależnie od odległości drażka od płyty 3.

Płyty gramofonowe mogą ewentualnie zaginać się podczas nagrywania ich lub też tworzą się na nich wzniesienia i wgłębienia. Według wynalazku zapobiega się temu stosując tarczę metalową 16, przyciskającą płytkę do podstawki 1, lub też takiż pierścień przebiegający wzdłuż krawędzi płyty 3 (fig. 4).

Jeżeli dolna powierzchnia płyty 3 jest szorstka lub też jest zaopatrzona w trzpienie, zbędna jest ewentualnie tarcza 2, a otwory wykonywa się w podstawce 1. Warunkiem odpowiedniego nagrywania jest równomierna grubość wiórow usuwanych igłą, a więc równomierna głębokość rowków. Aby ułatwić osobom niefachowym dotrzymanie tego warunku, wykonywa się płytę 3 z warstw o rozmaitym zabarwieniu. Na warstwie np. o barwie czerwonej nałożona jest jedna lub kilka warstw o odmiennej barwie. Przy odpowiedniej głębokości rowka grubość usuwanej warstwy odpowiada np. odległości powierzchni płyty od warstwy czerwonej, tak iż dno rowka powinno posiadać barwę czerwoną. Jeżeli bar-

wa dna jest np. różowa, głębokość rowka jest za mała, podczas gdy wióry czerwone oznaczają zbyt wielką głębokość rowka. W tym przypadku należy zmienić obciążenie igły lub też jest to dowodem, iż podstawka nie jest ułożona w płaszczyźnie poziomej. Ponieważ wióry przesuwają się ku środkowi płyty, mogą one być łatwo kontrolowane, tym bardziej, iż przylegają one do trzpieni 4 i nawijają się na nie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do nagrywania płyt gramofonowych, posiadające sworzeń śrubowy obracany wałkiem gramofonu i przesuwający nakrętkę, połączoną z puszką dźwiękową względnie z wytwarzającą rowki igłą tak, iż puszka dźwiękowa przesuwa się ku środkowi płyty, znamienne tym, że sworzeń śrubowy (11) jest osadzony tylko jednym końcem, przy czym obracaniu się tego sworznia wraz z wałkiem gramofonu w kierunku obrotu tulei (13) zapobiega tylko nakrętka (10), połączona za pośrednictwem drążka przegubowego (9) z puszką dźwiękową (6) względnie z ramieniem (5).

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że drążek (9) jest połączony z ramieniem (5) za pośrednictwem listwy sprężystej (8), która umożliwia stosowanie urządzenia niezależnie od kształtu ramienia (5).

3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że drążek (9) składa się z dwóch części połączonych ze sobą za pomocą poziomego przegubu, co umożliwia utrzymywanie sworznia (11) w położeniu poziomym niezależnie od wysokości puszki dźwiękowej.

4. Urządzenie według zastrz. 3, znamienne tym, że drążek (9) jest połączony ze sworzniem (11) nakrętką (10) o kształcie litery U.

5. Urządzenie według zastrz. 4, znamienne tym, że w celu przyciskania nakrętki (10) do sworznia (11) jest ona zaopatrzona na swej wewnętrznej powierzch-

ni w sprężyny lub też jest wykonana z materiału sprężystego.

6. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada wymienną tarczę (2) umieszczoną pomiędzy płytą (3) a podstawką (1).

7. Urządzenie według zastrz. 6, znamienne tym, że podstawka (1) względnie tarcza (2) jest zaopatrzona w szorstką powłokę (2').

8. Urządzenie według zastrz. 6, znamienne tym, że tarcza (2), zaopatrzona na dolnej powierzchni w szorstką powłokę (2'), posiada na powierzchni górnej trzpienie (4) wchodzące w odpowiednie otwory płyty (3).

9. Urządzenie według zastrz. 7, 8, znamienne tym, że szorstka powłoka składa się z odcinków o dowolnym kształcie lub pasków umieszczonych promieniowo, stycznie lub pierścieniowo.

10. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tym, że na tuleję (13) nasunięta jest sprężyna (14) przyciskająca tuleję do wałka gramofonu.

11. Urządzenie według zastrz. 10, znamienne tym, że koniec (15) sprężyny (14) jest zagięty naokoło jednego z trzpieni (4) tarczy (2).

12. Odmiana urządzenia według zastrz. 6 — 8, znamienne tym, że do przyciskania płyty (3) do podstawki (1) służy metalowa tarcza (16) lub pierścień przebiegający wzdłuż krawędzi płyty.

13. Urządzenie według zastrz. 12, znamienne tym, że tarcza (16) względnie pierścień jest zaopatrzony w trzpienie wchodzące w odpowiednie otwory lub wgłębienia podstawki (1) względnie tarczy (2).

14. Urządzenie według zastrz. 1 — 13, znamienne tym, że płyta składa się z warstw o różnym zabarwieniu, przy czym grubość warstwy górnej odpowiada pożądaney głębokości rowka.

Ernst Bunzl.

Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

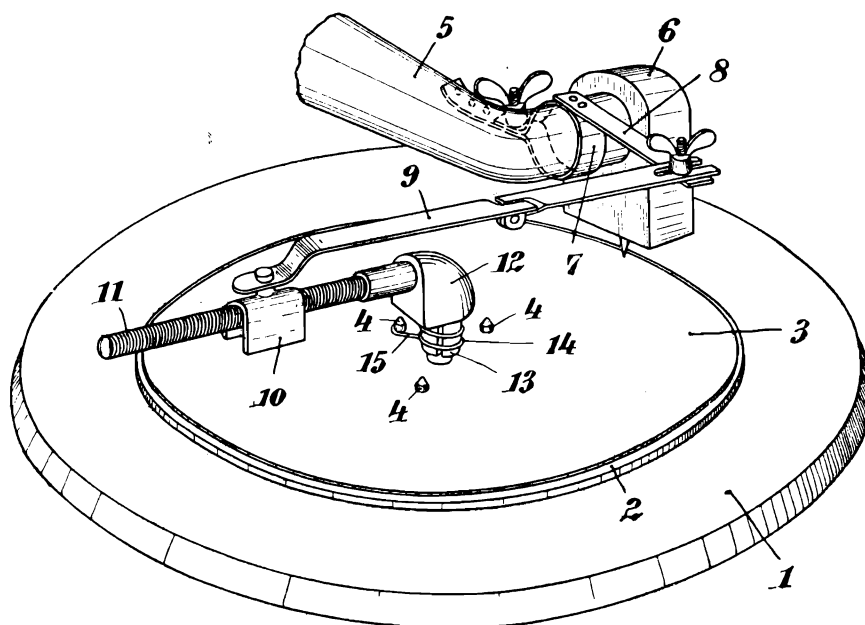

Fig. 2

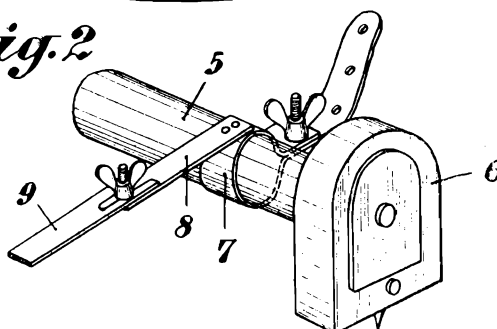

Fig. 3

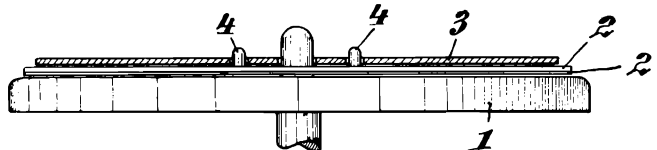

Fig. 4

